

U.S.A. CANADA

KONTAKTORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA CANADA • OPGERICHT 10 JAN. 1970

Red. A.J.v.Hulst
Postbus 49
1420 AA Uithoorn

ALASKA
NUMMER

Nr. 27
Maart '79

WOORDJE VAN UW BESTUUR

Voor de ontvangen Goede Wensen met Kerstmis en Nieuwjaar 1979 worden de leden hartelijk bedankt.

Een plannetje en een in jaar 1978 verkregen bibliotheekboekje plus een heel koude maand Januari en nog enige factoren vormden samen een combinatie, die door middel van aantekeningen, boeken, landkaarten en speuren in kasten naar aanvullende gegevens hebben geleid tot het "hoofdartikel" over de meest Noord-Westelijke hoek van ons verzamelgebied t.w. "ALASKA".

Misschien was de redaktie ook nog beïnvloed door Hr. Schapelhouman's bericht uit zonnig Californie, waar ook voor zonsopgang 'n half uur vorst heerste, met als gevolg schade in citrus bomen en soms verwoeste boomgaarden. Zou de filatelie dan ook aan klimatologische invloed onderhevig zijn ?

ALASKA, EEN JONGE STAAT EN EEN "OUD LAND".

Alaska, hetgeen "Vasteland" betekent, is in 1979 twintig jaar Staat (zie Sc.nrs 1132 en 1681) alleen Hawaii is als zodanig één jaar jonger.

ALGEMEEN

Met zijn oppervlakte van 1.518.000 k.m.² is het de veruit grootste Staat der USA, ruim twee maal groter dan Texas en 37 keer Nederland. De vele inhammen, fjorden en eilanden geven de hele kustlijn zeer grillige vormen. De belangrijkste Cook Inlet, werd door James Cook (Canada en USA gaven beide 2 zegels in 1978 uit) op 1-6-1778 bezield, hij ankerde bij het huidige Anchorage.

Alaska is van Oost naar West ruim 1200 km lang, in het Z.W. voortgezet met de talloze eilanden van de tot Alaska behorende Aleoeten en in 't Z.O. uitlopend met 't kustgebied langs de Canadese grens van Brits Columbia en de Alexander Archipel. Noordelijkste punt is Kaap Barrow op 71° 24' N.Br. en het Zuidelijkste 55° N.Br. bij Dixon Entrance. Als in het W. de Beringtijd 12 uur aangeeft, is de Centraal Alaska tijd 13 uur, in het Yukon grensgebied is het dan 14 uur en in het Z.O. geeft de Pacific tijd al 15 uur aan.

Er zijn vele diepe rivierdalen, m.n. de Yukon en zijstromen. De warme Pacific golfstroom, de Koero-Shiwo begunstigt Zuid-Alaska kusten, maar N. van de Aleoeten is de Beringzee al heel koud. Temperatuur op Kodiakeiland is in Januari gemiddeld -0,3° en iets hoger dan die van Kopenhagen (-0,4°C). De Yukon rivier is van Oktober tot Mei dichtgevroren, de uiterste temperaturen van Fort Yukon op de Poolcirkel gelegen, schommelen van -50°C tot aan +30°C.

BEVOLKING EN EKONOMIE

Dat dit grotendeels onherbergzame land dun bevolkt is, laat zich begrijpen. Ten tijde van 1867, toen

de USA "deze bevroren wildernis" van Rusland kocht waren er een 30.000 inwoners, in 1930 59.000, w.o. bijna 30.000 Eskimós (zie aldaar) en Indianen. Volgens de telling van 1940 waren er 72.500 Alaskanen en in 1970 was het aantal tot 302.500 toegenomen. Dat is 1 Alaskaan op 5 km², in Nederland is die zelfde oppervlakte voor bijna 1600 mensen.

Visserij en mineralen zijn de belangrijkste inkomsten-bronnen. Tot aan de laatste wereldoorlog waren er maar ruim 600 boerderijen. In die tijd telde Alaska meer dan een 1/2 miljoen karibous (rendieren), waarvan 2/3 in het bezit was van de inheemse bevolking.

Alaska's vissersvloot telt een 2500 schepen, waarvoor de stad Ketchikan in het Z.O. het centrum is. Zalm is het belangrijkste, enkele jaren geleden 'n jaaromzet van \$ 80.000.000.- Het eiland Kodiak is het hoogste in produktie. Duizenden vinden werk in de viskonserven fabrieken.

De halve wereldproduktie van heilbot komt uit visrijk Alaska, aan krabben werd 50.000.000 kg gevangen en Petersburg in de Alexander Archipel heeft naam gemaakt door zijn garnalen.

De Pribilof eilanden, die Staatsbezit zijn, telden in 1944 bijna 3 miljoen pelsdieren. Alaska had in die tijd 85% der pelterijen wereld-voorraden.

MINERALEN

Van de mineralen is goud nog altijd het belangrijkste, er zou reeds voor een milliard dollars gedolven zijn. Soms wordt het op een diepte van 12 meter gevonden. Vooral rond de eeuwwisseling waren er wilde toestanden met drank, gokken en vrouwen. Later brachten de Mounties meer rust en was er ook betere bescherming voor de goudzoekers tegen onguere elementen.

Verder is er belangrijke lood ontginning en bovendien koper en zilver.

Aardig is om te vermelden, dat de minerale produktie-waarde in 1944 ruim \$ 7.000.000.- bedroeg, dat was ongeveer gelijk aan de koopsom van \$ 7.200.000 die de USA in 1867 door goed onderhandelen van minister Will H. Seward (Sc 370) aan Rusland voor de "Ice box" betaalde. In dat zelfde jaar 1944 was de export omzet van Alaska \$ 72.000.000.-

Maar de laatste decennia ziet het er steeds meer naar uit, dat de winning van het "zwarte goud" de olie dus, alles in waarde zal overtreffen, o.a. bij nieuwe vestigingen als Prudhoe Bay/Deadhorse en Pt Barrow aan de Arctische Oceaan, ook met booreiland. Verder zoeken naar bodemschatten en moderne zee-exploratie vinden voortgang.

Tenslotte is Alaska's houtvoorraad van grote betekenis. De kustgebieden en eilanden ten Z.O. van de Cook Inlet zijn dicht begroeid met exploitabel bestand van naaldbout en heeft een oppervlakte in 't genoemde gebied van ruim 80.000 km². Ongeveer 75% hiervan is dicht bij water en 'n aantal veerboten vaart door dit houtgebied.

In aansluiting hierop en typisch voor Alaska is dat haar Universiteit zich o.a. bezig houdt met volgen van satellieten, bestudering van permanent bevroren grond en methoden voor het verwerken van vis-afval als voedsel voor pelsdieren.

VERKEER

In verband met de vele eilanden van de Alexander Archipel en het Kodiak-eiland zijn tussen deze eilanden en de steden Seward en Valdez grote ferriediensten.

Na de wereldoorlog beschikte Alaska over 3200 km spoorlijnen. Op de spoorweg Seward-Fairbanks worden lokomotieven uitgerust met koeienvangers tegen de elanden.

Het wegnnet is in ontwikkeling, maar voor een ge-

deelte 's winters gesloten en onbegaanbaar. In de driehoek tussen Fairbanks (mijnbouw centrum en de 2de stad van Alaska) Valdez en Anchorage en Zuidelijk daarvan is een wegnnet van verharde wegen. Ten Noorden hiervan en op het Seward Peninsula en op enkele plaatsen in 't binnenland zijn onverharde wegen.

Onder de drang der oorlog werd in 1942 een groots werk verricht. Toen werd de Alaska Highway aangelegd. Deze begon in Dawson Creek, Brits Columbia, n.b. bij de Westgrens van Alberta, door het N. van Br. Columbia en Yukon naar Alaska, waar de Zuidelijke aftakking verder gaat naar Anchorage en naar Fairbanks de Noordelijke tak.

Deze Highway is 3000 km lang en was na vijf maanden al bruikbaar. Bevorderde de economische ontwikkeling.

Een nieuwe wegaanleg vindt plaats tussen Livengood ten N. van Fairbanks, naar Prudhoe Bay aan de Arctische kust i.v.m. de oliewinning. Deze weg, ten dele langs rivierarmen en het plaatsje Wiseman en de Brooks bergketen is ongeveer 600 km lang en was in 1977/78 nog niet voor het publiek toegankelijk.

VAN HUSKY'S TOT VliegTUIGEN

Tot na wereldoorlog II waren husky's, de beroemde Eskimo honden sleden het meest gangbare vervoermiddel, ook voor de post.

In mijn (zeer bescheiden) bezit is 'n brief, met "Dog Team Post" vervoerd van Council naar Nome, op het Seward Peninsula (schiereiland), een afstand van een goede 100 km. Deze brief deed er in Maart 1946, als het daglicht 'langer wordt, maar Koning Winter in deze 150 km onder de Poolcirkel gelegen streek nog geen aanstalten maakt om te vertrekken, 16-dagen over. Nu zijn daar vliegvelden.

Op 21-2-1924 had Fairbanks zijn eerste postvlucht. Vooral sinds of na Wereldoorlog II heeft de vliegerij een grote vlucht genomen.

Eigenlijk is Alaska in één sprong van de husky tot het vliegtuig overgegaan. Als sport kent Fairbanks (o.a.) nog 50 km hondenslee-races.

In 1978 worden al 'n 50tal vliegvelden aangegeven, vermoedelijk zijn er meer en daarnaast zijn aan 't water gelegen plaatsen (dat zijn er veel in Alaska) per amfibie vliegtuigen bereikbaar bij goede weersomstandigheden.

Eén op de 55 Alaskanen, ongeacht of zij/hij blank, Eskimo, Indiaan etc. is, heeft een vliegbrevet.

Knooppunt is Anchorage met een 7tal interkontinentale luchtlijnen, o.a. de K.L.M. Van 34 luchtvaart maatschappijen in 1945 telde men in 1975 er nog 9, vermoedelijk door fusies enz.

Vanuit Nome maakt men vluchten naar Siberie met de post, kranten, bont en voorraden.

Helikopters en watervliegtuigen worden ook veel in toeristendiensten gebruikt.

NATUUR

Alaska is al beroemd om zijn adembenemende natuurschön. De vele inhammen, fjorden en bosrijke streken werden al gehoemd.

Van de gebergten vermelden we het Mc Kinley Park, de berg van die naam is met 6250 meter de hoogste van Noord Amerika (Sc 800 en 1454). Er zijn vulkanen, o.a. de Wrangell berg, 5000 meter hoog.

De Kariboe(trek), het sneeuwhoen, de wolven, elanden, ijsberen en de Kodiak beer, 't grootste vlees etende dier op aarde, mogen tot de nationale fauna gerekend worden.

Indien winters extra streng zijn, hebben kleine gemeenten meer last van wilde dieren. In winter 1957-'58 werden kerkgangers van 'n dorp, die naar huis wilden, tot hun schrik gewaar dat 'n grote ijsbeer voor de kerkdeur zat. Niemand was gewapend en daar door waren ze verplicht 'n paar uur te wachten tot mijnheer IJsbeer opgestapt was.

Op basis van deze feiten is toerisme in opkomst o.a. met natuur-exkursies, kamperen en vissen. De jacht is nog steeds van belang. Er zijn wel regelingen en wetten. Sinds 1911 is de jacht op zeeotters strafbaar; die waren door russiese pelsjagers bijna uitgeroeid. Er is een Amerikaans-Canadees-Russies verdrag, dat o.a. de robbenvangst regelt.

40.000 jaren "Inuit" en Indianen ?

Geleerden menen dat ongeveer 40 eeuwen geleden, in het kwartaal, toen landen en zeeën nog in beweging waren en de Beringstraat tussen Azië en Amerika, nu 75 à 100 km breed, nog droog was, de emigratie van Azie naar het Amerikaanse continent is begonnen.

Uit deze eeuwenlange volksverhuizingen zouden Eskimos en vele Indianen-stammen voortgekomen zijn.

De naam Eskimo is afkomstig uit het Abnaki-Algonkiaans n.l. "Askejaumowok" = Eskimo = Rauw vleeseter.

Zelf noemen de Eskimos zich "Inuit", hetgeen betekent "Mensen". Van Indianen is bekend dat hun stam naam ook dikwijls "mensen" of "volk" betekent.

Over de uitgestrekte gebieden waar Eskimos verblijven, hopen wij later nog terug te komen.

De Alaska-Eskimos behoren tot de 4de groep of Westelijke Eskimos. Hun woongebied, vnl aan de kusten begint in Zuid Alaska en verder langs de West en Noord-kusten, in 't N.W. ook verder in het binnenland. Een kleine groep, de Namollo's, verblijft in het uiterste N.O. van Azie (overzijde Beringstraat dus) oorspronkelijk uit Amerika afkomstig.

De Westelijke Eskimos hebben beslist Mongoloïde elementen in hun raskenmerken.

Aleoeten-Eskimos

Hoewel (alle) Eskimos verspreid zijn over gebieden die 7000 km uit elkaar liggen, spreken zij een aantal dialecten van één taal. De grootste afwijking van dialect hebben de Aleoeten-Eskimos, er is

dan ook sprake van een Eskimo-Aleoetische taalgroep. Aleoeten Eskimos zijn het minst herkenbaar als Eskimos, vermoedelijk door ras-vermenging en vanwege het feit dat zij al heel lang een ander bestaan leiden, vermoedelijk door het minder polaire klimaat waarin zij leven op de Aleoeten.

Aannemende dat ook zij lang, lang geleden uit Azië zijn gekomen, kan men stellen, dat Alaska 't voorportaal van het Amerikaanse kontinent is. Een portaal met een linkerdeur naar Yukon, Canada en door de rechterdeur naar het Alaskaanse schiereiland en de Aleoeten.

Door geleidelijk meer Westwaarts te trekken, men in aantal gering bleef (in onze tijd 2500 à 3000 Aleoeten) en er met jacht wel bestaansmogelijkheden waren, was er geen dringende noodzaak voor een "weg terug". Overigens in hun "400ste eeuw" (onze 20ste) een schier onmogelijke taak, laat staan de vorige eeuwen. Want de afstand der Westelijke Aleoeten tot de Alaska-Canada grens meet wel 3000 km, en dan is men nog niet direkt in een paradijs. (Mogen wij U nog eens wijzen op de Inuit-series, blz. 595 en Bulletin 1c)

18de tot 20ste EEUW

Van de moderne geschiedenis kan gesteld worden dat Alaska eigenlijk ontdekt is in 1741 bij de Bering-expeditie. Verdere exploratie vooral door Cook, in 1778, Malaspina en Van Couver.

De eerste handelspost op Kodiak in 1784 door de in Russische dienst werkende Shelikov. In 1799 werd zijn compagnie omgezet in een Russisch-Amerikaanse Mij, in concurrentie tegen de Hudson Bay Cy. In 1867 kwam de toen beruchte, nu beroemde Alaska-aankoop door Seward voor de USA.

De grens Alaska-Canada gaf verwikkelingen met Gr. Brittanie, is toen vastgesteld en loopt langs de 141ste Meridiaan, behalve in het Zuiden, waar zij van de Mount Elias tot aan de Dixon Entrance loopt $\pm$ 18 km van de kust.

NOG ENKELE POSTZEGELS

Sc 1260 ter ere van "50 jaar Radio-Amateurs", beleefde zijn eerste dag van uitgifte in Juneau, de hoofdstad van Alaska. Ongetwijfeld uit waardering voor wat door deze Radio-Amateurs in het uitgestrekte en moeilijke Alaska in deze halve eeuw is gedaan. Ook Sc1596 had in Juneau zijn Eerste dag uitgifte.

Van Sc C53 en 1681, Alaska's Staatsvlag, kan gemeld worden, dat in 1927 een school-prijsvraag is gehouden voor 'n vlagontwerp en gewonnen door de 13-jarige Benny Benson.

Benny koos het blauw als nationale kleur voor de avondluchten, de zee, bergmeren en veldbloemen. Het goud der sterren voor de verborgen schatten in heuvels en stromen. De 7 sterren voor sterrenbeeld "De Grote Beer", de bekende pollepel-vorm van onze Noordelijke hemel.

En de grote ster rechts boven voor de Poolster, 't symbool voor de Noordelijke ligging van Alaska.

Sc C70 werd uitgegeven t.g.v. de 100 jarige Alaska Aankoop met een Tlingit-Indiaanse Totempaal, soort in boomstam uitgesneden Indiaanse stamboom. Sitka in de Alexander Archipel kreeg de Eerste dag uitgifte.

William Mc Kinley zegels Sc326, 559, 588, 639, 665 676 en 829 kunnen toegevoegd worden, immers gaf de 25ste President zijn naam aan de Mc Kinley berg en Natuurpark. Tenslotte nog Sc1429, ijsbeer met jong en 1464, rob met jongen.

A.P.F.

Voornamelijk uit ons bibliotheek boek "Alaska's Postmasters and Postoffices, 1867-1963", hierna de A.P.F. te noemen, kozen wij de volgende gegevens. Ter inleiding het volgende :

Wanneer men de oppervlakte van Alaska uitzet in 'n vlak van 1265 x 1200 km (= 1.518.000 km²) en de bijna 600 postkantoren, als in A.P.F. in 1963 ver-

meld, gelijkmatig zou verdelen, dan zou ieder kantoor/agentschap 48 à 50 km van een ander kantoor verwijderd zijn, hetzij naar het Noorden, het Westen, het Zuiden of het Westen. Om nog maar te zwijgen dat in feite in dun bevolkte delen van Alaska, deze afstanden veel groter zijn. In zo'n "distrikt" van 2400 km2 heeft 1 kantoor dan 480 "klanten".

Hieronder volgt een selectie van plaatselijke postkantoren met de vermelde gegevens, als verzameld:

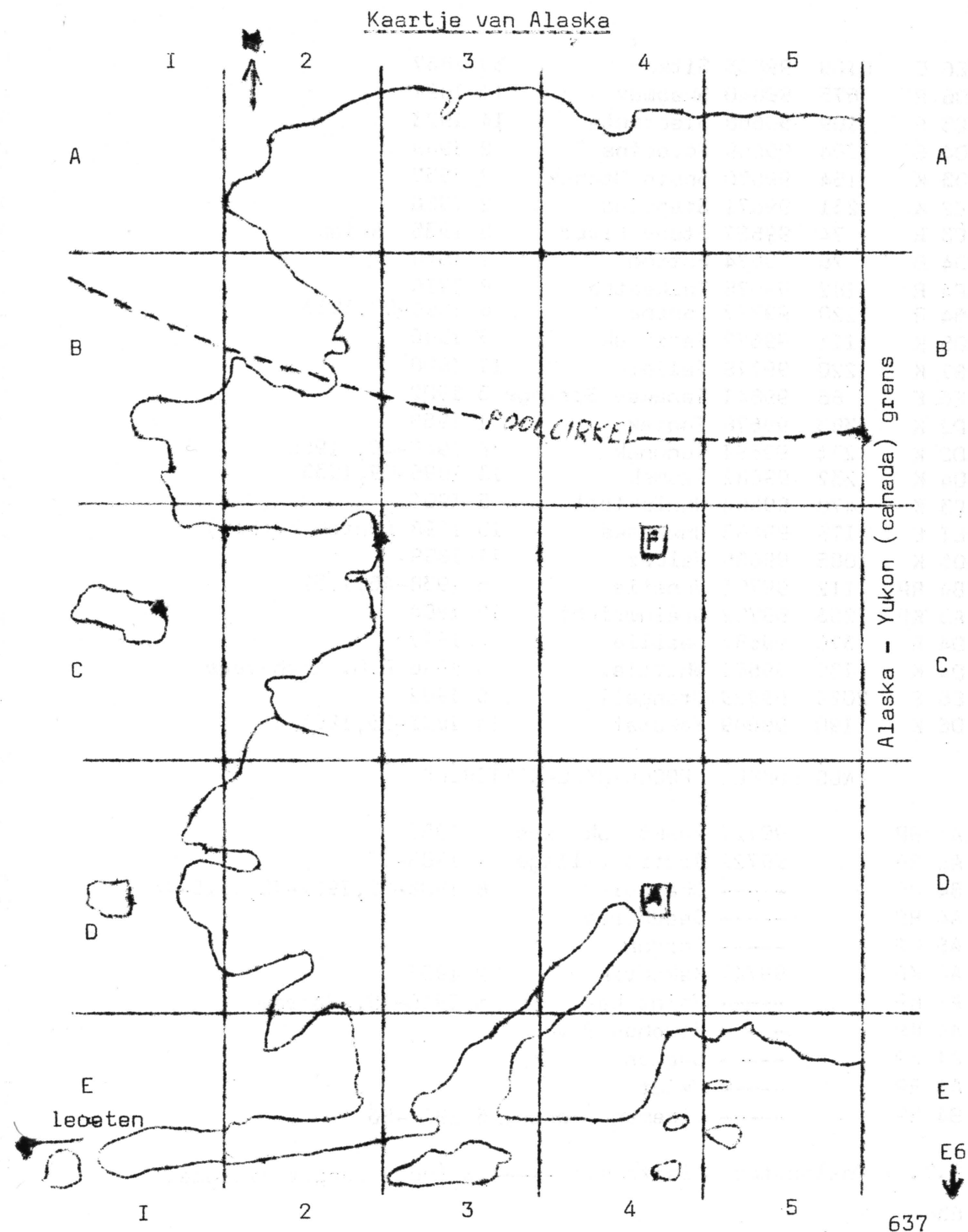
1ste kolom = Positie op kaartje, zie blz. 637
 2de kolom = ligging aan/op/in: B = binnenland, E = eiland, K = kust, P = boven de poolcirkel, R = rivier.
 3de kolom = aantal inwoners in 1977/'78
 4de kolom = Zip Code 5de Kolom = Naam
 6de kolom = aantal postmasters en openingsjaar

D2 R	312	99551	Akiachak	6	1934
D2 R	171	99552	Aziak	14	1916
C2 K	265	99554	Alekanuk	3	1946
D3 R	128	99555	Aleknagik	2	1936
B4 RP	174	99720	Allakaket	4	1938
D4 K	79500	99502	Anchorage PM	12	1914
D4 K	102	99556	Anchor Point	3	1949
E6 K	400	99820	Angoon	6	1928
C3 R	205	99557	Aniak	10	1914
E6 K	195	99920	Annette	6	1947
C4 R	1100	-----	Aurora	1	1902-04 Homer
A3 KP	2104	99723	Barrow	13	1901
B4 RP	101	99724	Beaver	4	1913
D2 R	2416	99559	Bethel	11	1905
C5 R	50	-----	Big Delta	4	1925-59
B3 K	104	99729	Buckland	4	1935-42, 1962
D5 K	30	99560	Cape Yakataga	1	1935
D2 K	146	99561	Chfornak	1	1961
C2 R	387	99563	Chevak	3	1951
E3 K	83	99564	Chignik	19	1901
D4 B	489	99567	Chugiak	2	1947
C4 B	3000	99701	College	5	1926

D5 K	1587	99574	Cordova	8	1906
E6 R	272	99921	Craig	16	1912
C5 B	703	99737	Delta Junction	1	1957
D2 K	914	99576	Dillingham	13	1904-07, 1911
E1 K	-----	Dutch Harbor	2	1894-95, 1936	
D4 B	2437	99577	Eagle River	1	1961
D2 K	186	99578	Eek	3	1949
E3 K	148	99579	Egegik	6	1929
D3 R	103	99580	Ekwok (Ekwak)	8	1935
B2 K	174	99739	Elim	1	1943
C4 R	25500	99701	Fairbanks	13	1903
B5 RP	448	99740	Fort Yukon	11	1898
C5 B	88	99586	Gakona	6	1905-09, 1931-44, 1951
B3 R	302	99741	Galena	14	1932-33, 1940-45, 1946
C1 E	372	99742	Gambell	2	1938
C5 B	363	99588	Glennallen	3	1950
D2 K	218	99589	Goodnews Bay	4	1930
D6 K	1093	99827	Haines	13	1882-85, 1898
C3 R	199	99602	Holy Cross	11	1912
D4 K	1083	99603	Homer	13	1896-07, 1908-14, 1921
E6 K	748	99829	Hoonah	4	1901
C2 K	490	99604	Hooper Bay	4	1934
B4 R	85	99745	Hughes	2	1914-16, 1942
B3 R	159	99746	Huslia (Cutoff)	2	1952
E6 K	214	99922	Hydaburg	8	1912
D6 K	17100	99801	Juneau	20	1882
E6 K	448	99830	Kake	5	1904
C2 R	122	99607	Kalskag	9	1932-34, 1937
C3 R	206	99748	Kaltag	13	1903-17, 1917-20, 1933
D4 K	3533	99611	Kenai	23	1899
E6 K	7200	99901	Ketchikan	16	1892
B3 RP	278	99749	Kiana	6	1915
E2 K	283	99612	King Cove	7	1914-21, 1927
D2 K	326	99614	Kipnuk (Kipnik)	6	1951
A2 KP	188	99750	Kivalina	4	1940
E6 E	213	99925	Klawock	19	1882-23, 1924
B3 RP	56	99751	Kobuk	3	1928
E4 E	3798	99615	Kodiak	17	1869-75, 1888-90, 1891
B3 KP	1696	99752	Kotzebue	21	1899
D2 R	408	99621	Kwethluk	1	1947
D2 K	148	99622	Kwigillingok	8	1939-49, 1950

P.M. Seattle
98109

E3 E	I26	99624	Larsen Bay	4	1950
C3 R	279	99627	Mc Grath	9	1913
D2 E	249	99630	Mekoryuk	7	1940
C5 B	68	-----	Mentasta Lake	3	1947-50, Gulkana -----
E6 E	I050	99926	Metlakatla	I0	1904
C4 R	I68	99758	Minto	6	1938
D4 B	53	99631	Moose Pass	7	1928
C2 R	419	99632	Mountain Vill.	2	1934
E6 E	835	99835	Mount Edgecumbe	3	1947
D3 K	I78	99633	Naknek	I2	1907-20, 1922
C4 R	362	99760	Nenana	I0	1908-13, 1913
A3 RP	293	99761	Noatak	4	1940
B2 K	2488	99762	Nome	I7	1899
D3 B	I84	99640	Nondalton	5	1938-42, 1950
B3 RP	462	99763	Noorvik	7	1937
C5 R	40	99764	Northway	8	1942-43, 1946
B3 R	308	99765	Nulato	I4	1897
D2 R		99641	Nunapitchuk	4	1950
E3 E	290	99643	Old Harbor	4	1931
E4 E	I60	99644	Ouzinkie	I0	1927
D4 B	II40	99645	Palmer	4	1936
E6 E	I33	99832	Pelican	6	1939
E2 K	94	99648	Perryville	I0	1930-47, 1950
E6 E	2042	99833	Petersburg	9	1900
A2 KP	386	99766	Point Hope	I	1928
D4 K	I07	99603	Port Graham	3	1938-61, Homer
D2 K	340	99655	Quinhagak	5	1905
C3 R	I45	99768	Ruby	I3	1911
C2 R	I46	99657	Russian Mission	5	1922-45, 1947-52, 1961
C2 R	384	99658	Saint Marys	I	1951
C2 K	207	99659	Saint Michael	II	1897
DI E	450	99660	St Paul Island	2	1948
E2 E	360	99661	Sand Point	7	1891
BI E	364	99769	Savoonga	9	1934
B3 KP	429	99770	Salawik	9	1930
D4 K	I587	99664	Seward	6	1895-96, 1903
C3 R	I67	99665	Shageluk	II	1924
C3 K	I51	99771	Shakttoolik	3	1930-33, 1944-45, 1949
C2 K	I25	99666	Sheldon Point	I	1952 Emmonak
B2 E	267	99772	Shishmaref	7	1901-02, 1924
B3 RP	I65	99773	Shungnak	7	1903-13, 1914

E6 E	6100	99835	Sitka	30	1867
D6 R	675	99840	Skagway	II	1897
C3 R	109	99668	Sleetmute	I4	1923
D4 B	1204	99669	Soldotna	2	1949
D3 K	154	99670	South Naknek	7	1937
C2 K	231	99671	Stebbins	2	1950
C3 R	74	99557	Stony River	5	1935 Aniak
D4 B	76	99674	Sutton	2	1948
C4 R	182	99676	Talkeetna	8	1916
B4 R	120	99777	Tanana	8	1898-07, 1913
D5 K	III	99677	Tatitlek	3	1946
B2 K	220	99778	Teller	II	1900
E6 E	86	99841	Tenakee Springs	3	1902
D2 K	383	99678	Togiak	I	1959
D2 K	274	99681	Tununak	6	1940-49, 1950
D4 K	232	99682	Tyonek	I3	1896-09, 1933
C3 K	470	99684	Unalakleet	5	1901
E1 E	178	99685	Unalaska	I3	1898 (Dutch Harbor)
D5 K	1005	99686	Valdez	II	1899
B4 RP	II2	99781	Venetie	5	1938-46, 1952
A3 KP	253	99782	Wrainwright	10	1904
D4 R	376	99687	Wasilla	4	1917
D4 K	130	99501	Whittier	6	1946 P.M. Anchorage
E6 E	2029	99929	Wrangell	6	1902
D6 K	190	99689	Yakutat	I4	1892-95, 1901

NOG ENKELE "POOLCIRKEL-KANTOREN"

A4 BP	99721	Anaktuvuk Pass	I	1951
A5 RP	99722	Arctic Village	I	1909-10
B4 RP	-----	Chandalar	8	1908-09, 1912-15, 1925-44
A4 RP	-----	Deadhorse		
A5 KP	-----	Gordon		
A5 KP	99747	Kaktovik	2	1955
A2 KP	-----	Point Lay	5	1946-59, Barrow
A4 KP	-----	Prudhoe Bay		
A4 RP	-----	Sagwon		
A4 RP	-----	Umiat		
B4 RP	-----	Wiseman (Nolan)	6	1923-56

P.M. = Postmaster Plaats met ----- = (nog) zonder zipcode.

NOG ENKELE BIJZONDERHEDEN

Dutch Harbor :

Men neemt aan, dat Nederlandse zeevaarders hier de havenmogelijkheden vonden, wat later leidde tot 'n vestiging van een USA marine-station.

Na opheffing van het Dutch Harbor postkantoor in 1941, was het heel opmerkelijk dat de post in het Naval Air Station (Marine luchtvaart dienst) te Seattle, Washington verzorgd werd, op een afstand van 3000 km. Vermoedelijk was de weinige bevolking van Dutch Harbor toch al op de Marine-basis aangewezen.

Minto : (zie plaatsnamen register)

Mrs Alisa Holland was er van 1938 tot 1946 de eerste Postmaster.

NASCHRIFT

Wanneer men alle gegevens van voorgaande bladzijden op een weegschaaltje legt, dan lijkt het wel duidelijk, dat men van Alaska UITSLUITEND poststukken zou kunnen/moeten verzamelen.

Zelfs de eenvoudigste brieven, mits gestempeld met plaatsnaam (resp. Zip code nr.), kunnen dan toch al een "mooi stuk" zijn.

In het verleden zijn de mogelijkheden zeer klein, maar de toekomst van Alaska met zijn groeiende bevolking, geeft betere kansen.

Zij/hij, die enkele tientallen stukken van deze N. Staat weet te verkrijgen, mag zich m.i. gelukkig prijzen. Meldingen over dergelijke poststukken worden door de redactie heel, heel graag ontvangen.

AvH

CANADA's PORTEEGELS 1967-'78

B.Schapelhouman, Los Altos, Californie meldt ons:
(vervolg van blz 67, Nr 16, Jan.'77)

De al besproken serie J28-J37 is intussen aangevuld met :

J38= 1 cent Carmine Rose	J42=10 cent Carmine Rose
J39= 4 - " " "	J43=20 " " "
J40= 5 " " "	J44=24 " " "
J41= 8 " " "	J45=50 " " "

Perforatie is $12\frac{1}{2}$ x 12, formaat is 20 x $15\frac{3}{4}$ mm., witte PVA gom. Deze zegels werden uitgegeven gedurende begin 1978 en het laatste kwartaal van vorig jaar. Ontwerp en uitvoering is precies hetzelfde als de nummers J21 t/m J37.

Sch.raadt een ieder, die deze zegels verzamelt aan deze via Uw handelaar of via Ottawa te bestellen. Want deze zegels worden in 1979 uit de markt genomen en zullen worden vervangen door een nieuw ontwerp; dit ontwerp en de uit te geven waarden waren op het tijdstip, dat deze regels geschreven werden nog onbekend.

Veelal wordt van Portzegels geen nieuws uitgegeven die verschijnen plotseling op de markt.

Eveneens zijn de nieuwe Canadese katalogi weer verschenen, en vooral de Lyman's katalogus is nu keurig in kleuren uitgevoerd en kost nog steeds \$ 2,50 werkelijk een koopje voor deze mooie katalogus.

Ook de 1979 Canada Specialized is verschenen. Deze wordt door vele van onze Canada-leden dikwijls geprefereerd en daarom geven wij hier even het adres: Philatelic Supply Company, 127 Cartwright Avenue, Toronto, Ontario, Canada, M6A 1V4.

De prijs is \$ 3,--, in Canada wordt de katalogus voor \$ 3,50 per "first class mail" verzonden. Red.

Sch.betreurt het, dat niet één van de katalogi de boekjes juist heeft aangegeven, want ook hierin is een aantal verschillende drukken en variaties verschenen.

Ook het \$ 3,50 boekje, 25 zegels à 14 cent kwam in Ottawa uit, zonder dat het publiek in kennis werd gesteld, met vijf verschillende kaftboekjes, die 'n kort leven zullen hebben, omdat op 1-4-1979 de ta-

rieven der post omhoog gaan tot 17 cent voor gewone brieven, dus dan vervalt het 14 cent zegeltje.

Verder schrijft Schapelhouman over het (voorlopige) uitgifte programma van Canada in 1979 :

- 24-1 een \$ 1.-- frankeer zegel van het Fundy Nationale Park, zie blz.642
- 1-2 een 14 cent herdenkingszegel t.g.v. "25 jaar Quebec Carnaval", het meest bekende Canadese winterfeest.
- 8-3 een drietal frankeerzegels, t.w.
17 cent Koningin Elisabeth II
17 cent Parlements gebouw(en)
35 cent de Canadese grove den (pijnboom)
- 10-4 Bedreigd dierenleven, 2 herdenkingszegels :
17 cent schildpad, 35 cent walvis
- 22-4 2 x 17 cent zegels, als promotie voor de of postcode
- 27-4 \$ 2.-- frankeerzegel met een beeld van het Kluane Nationale Park, een wildgebied in 't Z.W. Yukon Territorium
- 3-5 Twee Canadese schrijvers worden geëerd, de Frans-Canadese dichter Emile Nelligan (zijn 100ste geboortedag) en Frederick Philip de Grove voor zijn veelbetekende werk, beide zegels van 17 cent
- 11-5 Met 2 herdenkingszegels van 17 cent worden twee historische figuren herdacht, n.l. kolonel John By en kolonel Charles Michel de Salaberry
- 15-6 Een souvenir velletje met 12 x 17 cent zegels met de vlaggen van de 10 provincies en de 2 territorium (CSN schrijft dat het bloemen zijn, representatief voor de provincies en de territoriums); wij wachten af welke opgave het bij het rechte eind heeft.
- 16-8 twee sporten krijgen ieder een herdenkingszegel van 17 cent, t.w. Wereldkampioenschap van het Dames hockey (iets voor onze Hollandse dames ?) en eenzelfde toernooi voor Wildwater varen met Kajak-kanos.

4-9 Wellicht een goede dag voor de redactie, dan verschijnt een blokje van 4 zegels à 17 cent met Inuit schuil-en/of overwinterings verblijven.

17-10 Mede met het oog op het "V.N. jaar voor het kind" komen die dag 3 Kerstzegels uit, t.w. van 15, 17 en 35 cent.

15-11 vier herdenkingszegels, 2 van 17 en 2 van 35 cent. stijgen die dag in de (post)lucht met 4 verschillende vliegtuigen, die van belang waren voor Canada's ontwikkeling.

Verder nog portzegels, postzegelboekjes en precancels, zo schrijft ons Californies lid, die het een duur jaartje vindt, maar hoopt, dat gezien de dollarkoersen, het wel mee zal vallen.

Dan is, aldus Hr Schapelhouman's verwachting, de \$ 1.-- en 2.-- zegels als "kleine belegging", voor verzamelaars, die ook aan die kant aandacht schenken, het kopen alleszins waard.

Wij danken heer B.Schapelhouman voor zijn medewerking. Redactie.

FUNDY NATIONAL PARK

De op 24 Jan. 1.1. verschenen zegel van \$ 1.-- met een beeld van Fundy Nat.Park aan de Zuidkust van New Brunswick, zal worden gevolgd door andere Nat. Parken op hoge waarden, die uitgegeven worden.

In het vroege deel van de 19de eeuw trokken de welige Fundy wouden pioniers aan, ondanks de slechte stenige grond en de ruwe kustlijn. Tot 1930 had de hout industrie, o.a. met scheepsbouw een goede tijd. Maar met de staalbouw en uitputting van het bomenbestand was dat afgelopen.

Terwijl de bewoners de streek begonnen te verlaten ontdekten de toeristen de primitieve schoonheid van Fundy. Sinds 1950 is Fundy National Park officieel erkend en beschermd.

Meest opmerkelijke van het aan zee gelegen park is

het getij verschil van ongeveer $8\frac{1}{2}$ meter, dat twee maal per dag met vloed en eb optreedt. Planten en dierenleven is verdeeld in zones, die met dit getij verschil overeenkomen.

Het zegel is horizontaal 48 bij 30 mm met een tanding van 13. In 4 kleuren lithografie en 1 staalkleur gedrukt door de Canadian Bank Note Company.

Overgenomen uit C.S.N.

Van de Canadese ijsbrekers-serie, uitgekomen eind 1978 wordt gemeld, dat de vlaggen en schoorsteenrook in twee verschillende richtingen waaien op 2 schepen. Komt misschien van 'n wervelwind schrijft een inzender in C.S.N. van 25 December 1.1.

De twee James Cook zegels vond men in Canada de meest attractieve van 1978.

HET MEEST Z., O., W. EN NOORDELIJKE POSTKANTOOR

Uit C.S.N. van 11-12-'78 haalden wij wat interessante gegevens van Canada's postwezen.

Canada is met zijn 9.976.000 km² oppervlakte (een vlak van 3300 bij 3000 km), 243 maal zo groot als Nederland (volgens nieuwste opgave).

Wat voor de postdienst natuurlijk een binnenlands vervoer over heel grote afstanden betekent.

Het verste naar het Zuiden is het postkantoor van Pelee Island, Ontario, NOR 1M0, op 41° 55' N Br, 82° 41' W.L., in het Zuidelijk deel van het Erie-meer. Dat is net zo Z. als Noord Californie.

Het meest verre kantoor naar het Oosten is "Postal Station B", 50 Elisabeth street, St.John, Newfoundland (tevens het Oostelijkste van Noord Amerika) Geografies gelegen op 47° 34' N. Br, 52° 43' W.L.

Voor het meest Westelijke postkantoor zou U naar 't Yukon Territorium moeten gaan en wel naar Beaver-

Creek, YOB 1A0 op 62° 33' N.Br, slechts enkele mijlen van de Alaska grens, bij mijlpaal 1202 van de Alaska Highway.

Als Uw garderobe goed van bontjassen, mutsen enz. is voorzien, komt U er misschien wel toe naar het meest Noordelijke postkantoor (ook van de wereld) te gaan.

Dat is de militaire basis Alert, Noord West Territorium, verdere lokatie voor mij nog een geheim. Meest Noordelijke burgerlijke postkantoor is he weerstation Eureka, ook N.W. Terr., XOA OGO, op 79° 59' N.Br., 85° 57' W.L., dat is ongeveer op het midden van Ellesmere eiland (dit ligt aan de Westelijke overkant van Noord Groenland). Een echte gemeenschap met families, winkels en 'n school, is Grise Ford in N.W. Terr., XOA OJO, de verdere lokatie mij nog onbekend.

Tenslotte het meest centrale postkantoor van Canada, dat ook in N.W. Terr. ligt en dat is Baker Lake met zijn 750 inwoners, dat via de diep landinwaarts dringende Chesterfield Inlet met het N. deel van de Hudson Bay in verbinding staat.

AvH

POSTALE DIENSTEN IN NIEUW NEDERLANDT

7de vervolg van blz 624

Afkortingen zie blz 593.

HOE DE POST VERVOERD WERD.

Wat wel eens de eerste geposte brief in de koloni geweest kan zijn, is die van goeverneur Kieft aan dominee Bogardus, geschreven op 1-1-1646. Hierin klaagt hij over de handelingen van de dominee. Deze klacht kan oorzaak geweest zijn, dat Bogardus naar Europa terugkeerde op 17-8-1647. Een gebeurtenis die vastgelegd werd met het eerst in N.N. gemaakte schilderij door Augustus Herrman

Lijsten met aantallen brieven uit Hollandse perio

de zijn bewaard gebleven.

Cahn veronderstelt, dat er nog meer te voorschijn kunnen komen door onderzoek in Holland bij verwante instellingen, maar dat lijkt toch wel twijfelachtig, gezien de al eerder gemelde W.I.C. archief verkoop.

Wat er niet is : het originele register van binnen gekomen brieven, dat ingesteld was in 1657. Ook van het postkantoor-register van 1660 is (nog) niets gevonden.

Wellicht de eerste buitenlandse korrespondentie is die, opgenomen in de N.Y.S. Col. Doc. Nr 13. Daar in wordt een korrespondentie vermeld met de Franse regering in Canada.

In 1658 werd een verzoek gedaan door de plaatselijke Indianen bij Fort Orange, om iemand met hen mee te laten gaan naar Canada om te helpen bij een onderhandeling met de Fransen.

De Indianen wezen op de Hollandse plicht deze hulp te geven en de lokale overheid was daar toe bereid en bood 'n gift aan van 100 guldens om het bericht uit te brengen.

Uit de "Albany City Record" (blz 89) werd geciteerd "De vorengenoemde Hendrick Monterssen was op de 16e dezer aangewezen met de Maquas (Mohawks) mee te komendeze beloofden hem in 40 dagen terug te brengenmet een brief aan den goeverneur van Trois Rivieres."

Een andere aanwijzing voor Canadese korrespondentie is te vinden op. blz 113 van het zelfde N.Y.S. Col. Doc. Nr 13.

Daar is sprake van een reis door Corlear, die later Shenactady zou stichten, naar de Mohawks bij First Castle, Kaghnywague, de lokatie van het huidige Amsterdam N.Y.S.

Met als datum 24-9-1659 werd beschreven : "Wij ontvingen een pakje brieven, gebracht door een Maquas van het 3de kasteel van Trois Rivieres, gericht aan Jacob Hinse (of de Hinson), in wiens aanwezigheid

wij het geopend hebben. Het pakje bevatte 'n brief aan Peter Stuyvesant in N.A., één aan een scheepskapitein in N.A. haven en verschillende anderen.

Een andere brief is de vroegste die Cahn vond van Lange Eijlant stadjes. Was ook gericht aan P. Stuyvesant in N.A. Daarin stond onder meer : "Edele Hr Geëerde Generaal van N.N. Om mijn positie zo niet slechter te maken door te zwijgen, schrijf ik aan Uw Edele Midwout 14-12-1656- In haast, Uw Nederige,, Gehoorzame Dienaar Joh. Th. Polyheym. (N.Y.S. Col. Doc. XIV, blz 370)

N.N. was reeds een wissel station voor kommunikatie met de andere Nederlandse kolonies in de 1640 jaren. Zo vond Cahn een brief vermeld in de memorandum (minuut) der Raad van XIX in Holland (dus de Hoofddirektie. W.I.C.) van Maandag 3-3-1642 : "Ook is een pakje brieven geopend uit Curacao, in ons bezit gekomen via N.N., waarbij er één van J. Classen van Kampen, Directeur in Curacao was, één van direktur Kieft van N.N., gedateerd 7-1-1642, en nog een brief van John van Hil, N.N. van 6 Jan. 1642.

Deze brief en een deel der hier volgende bevinden zich in de Koninklijke Archieven te Den Haag. Eén zo'n brief is van Lubbertus van Dincklage, adjunkt direktur van N.N., geadresseerd aan "De Hoge Machtige en Waardige Staten Generaal der Verenigde Nederlanden in Den Haag" Gedateerd 12-8-1649 is als ontvangstdatum gemerkt 13-10-1649, dat was een vrij lange reis van 2 maanden.

In de Remonstrant van 1649, klagen de N.N. burgers over de Goeverneur, er staat o.a. in "Verzoeken zijn niet behoorlijk afgehandeld, door welke nalatigheid vele personen verplicht waren hun plannen te veranderen."

Dan zijn er enkele brieven van partikulieren, die de Atlantise Oceaan kruisten.

Eén er van is uit N.N. van Janneken Melijn naar C. Melijn in Holland van Dec.1649, waarin "Vandaag de 17de vertrok het schip maar het was verplicht voor anker te gaan".De tweede brief was in de vorm van 'n uittreksel. Geschreven door Direk van Schelluyne. Deze man was nadien de Sekretaris van Rensselaerswijck en misschien haar eerste postmaster.

DE HUDSON RIVIER POST

Vier gebieden waren deel van N.N. : de Hudson rivier vestigingen, Long Island, de Zuydt rivier, nu de Delaware en aan de Connecticut rivier; Huys de Hoope, nu Hartford, van 1633-1654. In 1635 was deze laatste vestiging omringd door 60 Engelse kolonisten van Cambridge, Massachusetts. Per boot waren deze vestigingen bereikbaar en specimen van korrespondentie werden al aangehaald.

Voornaamste postvervoer vond plaats langs de Hudson. Door een verordening van Sept. 1656, die regelde dat alleen burgers in de stad en op de Hudson rivier mochten reizen, zaken doen en goederen vervoeren. Alle zeeschepen waren verplicht hun lading in N.A. te lossen. Rond 1655 waren er 30 barken, ook wel jachten genoemd, die regelmatig op de rivier heen en weer voeren. Deze scheepjes waren logiserwijs post-vervoerders.

Een serie Hudson rivier korrespondentie van 1658-1659 is beschreven in deel 15 van de N.Y.S. Col. Doc., over in Europa gevonden stukken van de Koloniale periode. Deze brieven toonden de manieren van vervoer langs de rivier per jacht, Indiaanse koeriers en militairen.

In een brief uit Fort Orange van 12-4-1658 van J. Jansen Stoll naar P. Stuyvesant : "Ik zend hierbij in Uw Edele's jacht" toonde dat ook per Company's jacht officieel post werd verzonden.

Andere manier werd gebruikt door Th. Chambers, die van Esopus naar Stuyvesant schreef op 1 en 18 Mei 1658: "Aan de Raad van N.N. in N.A. per jacht van

Jan Coppen enz.". Coppen was geprest de brieven per expres te verzorgen wegens hun dringende karakter. Als gevolg hiervan kwam een officiële nota à "6 bevers" voor het briefvervoer van Esopus. Chambers en de Raad namen er ieder 3 voor hun rekening, daar de Raad ook brieven met Coppen had verzonden. Normaal tarief voor expres was 24 guldens in die periode. Een brief van 26-9-1659 uit Fort Oranje meldt o.a.: "Kan Uw Edele niet alle bijzonderheden melden, want er is juist een gunstige N. wind en daarom kan ik de jachten niet laten wachten."

Over een brief naar het Noorden schrijft Stuyvesant i.v.m. te verwachten vorst: "Bijlage aan Ensign Smith in Esopus....daar de brenger dezes Derek Smit van plan is te varen, hoewel het weer onzeker is."

Andries Lourissen schrijft in Aug./Sept. 1659 van Esopus: "Deze brief gaat met 'n soldaat, Gerrit Velsers, die om gezondheidredenen in haast"

Een aantekening op een brief van Fort Oranje, dd. 21-10-1658 luidde: "Op de 4de Nov. een soortgelijke brief was gezonden naar de genoemde Ensign in Esopus door een Sachem van de Mahikanders (Mohikaan) genaamd Nitamoret."

De Hollanders leden verliezen bij de Indiaanse aanvallen in het Esopus gebied en één der gevolgen was dat Andries Lourissen als gevangene der Indianen 'n brief schreef op 3-10-1659. Op deze brief kwam een aantekening "Ontvangen 12-10-1659 voor 12 uur, maar "de wilde" (Indiaanse koerier) zei, dat hij negen nachten onderweg was".

In 1660 waren andere Indiaanse koeriers aangesteld. Een brief van de Fort Oranje magistraten naar Esopus van 21-4-1660 meldt o.a. "Na afsluiting van deze brief hebben wij besloten om de Geëerde Generaal 'n schrijven te doen toekomen met het volgende jacht, want de "wilden" zijn te bang om naar Manhattan te gaan".

WORDT VERVOLGD